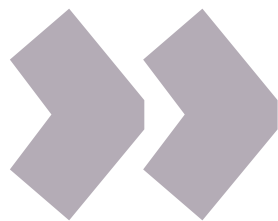

- Okkara ábyrgdarkensla yvirfyri heilsuverkinum og sjúklingunum er orsök til, at vit ikki fyri langari tíð síðan hava rætta lønarlagið. Mótparturin hevur vitað, at vit ikki fara í verkfall, tí vit kenna eina so stóra ábyrgd fyri heilsuverkinum. Tað hevur verið brúkt móti okkum, sigur Óluva í Gong.

Tað kom eisini til sjóndar undir verkfallinum, tá ið felagið víðkaði verkfallið til at umfata sjúkrarøktarfrøðingar, ið arbeiða á G4 á Landssjúkrahúsinum og seingja-deildina á Klaksvíkar Sjúkrahús.

- Vit høvdu café í kjallaranum fyri okkara limir, ið vóru í verkfalli. Tá ið tey hoyrdu, at verkfallið bleiv víðkað, fóru tey alt fyri eitt undir at finna út av, hvussu víðkanin av verkfallinum kundi raka sjúklingarnar sum minst. Tað liggur í okkum, at vit seta sjúkl- ingin í fokus, sigur Óluva í Gong.

- Mótparturin hevur vitað, at vit ikki fara í verkfall, tí vit kenna eina so stóra ábyrgd fyri

heilsuverkinum. Tað hevur verið brúkt móti okkum

Vrakaðu siðvenju

Meðan herrópið sum sameindi sjúkrarøktarfrøðingar kring landið var Rættið skeivleikan, so mátti samráðingartoymi fyrst rudda eina aðra forðing av vegnum, áðrenn veruligar lønarsamráðingar kundu byrja. Ein forðing, ið hevur verið ein kelda til forargils hjá fleiri fakfeløgum.

Í oktober gjørdi Starvsmannafelagið, sum fyrsta fakfelag á almenna arbeiðsmarknaðinum, semju við Fíggjarmálaráðið um ein nýggjan tvey ára sáttmála. Seinnu árin hevur siðvenja verið, at tað er sáttmálin hjá fyrsta felagnum, ið avgerð karmarnar hjá restini av fakfeløgnum á almenna arbeiðsmarknaðinum. Hesum vildi sjúkrarøktarfrøðingarnir ikki finna seg í

hesa ferð og vrakaðu siðvenjuna.

- Áðrenn vit fóru til samráðingarnar høvdu vit avgjørt, at vit góðtóku ikki vanligar mannagongdir. Vit vildu samráðast um okkara løn og okkara viðurskiftir. Hvat onnur fingur var ikki viðkomandi, og vit staðfestu, at vit komu ongan veg, um vit ikki lögdu á ein annan leist, sigur Óluva í Gong.

Boðskapurin frá Lønardeildini hjá Fíggjarmálaráðnum var tó greiður. Tey vildu gjarna samráðast, men tað bleiv undir somu kørnum, ið Starvsmannafelagið fekk.

- Tað var kravið vit møttu. Vit fingur bjóðað sama karm, sum Starvsmannafelagið fekk. Tá gjørdur vit greitt, at vit kundi ikki samráðast vit teimum bindingunum, tí tað var ikki nokk til at figgja okkara krøv, sigur Óluva í Gong, ið leggur aftrat, at tað ikki hjálpti at fáa Kristinu Háfoss, landsstýrskvinnu í figgjarmálum, upp í málið.

- Vit kravdu at landsstýrskvinnan kom á fund, so hon kundi hoyra okkara sjónarmið. Tað broytti einki, tí hon helt fast í, at vit kundu samráðast um alt, men innanfyri givna karmin. Tí fóru vit í verkfall, sigur Óluva í Gong.

Í dag undrar tað forkvinnuna, at fakfeløgini, sítt egna íroknað, yvirhøvur hava góðtikið kravið frá Fíggjarmálaráðnum, um at tey skulu lata seg binda av sáttmálum hjá øðrum.

- Eg havi mangan spurt meg sjálva, hvussu øll fakfelagsrørslan endaði har, at vit góðtóku at soleiðis vóru samráðingarnar bara. Tað hevur undrað meg øgiliga nógv. Tað eru tíggju ár síðan eg gjørdist nevndarlimur, og havi verið forkvinna í fleiri ár. Men tað er fyrst nú, at vit sjálvar tóku hendan kampin. Vit ásannaðu, at vit náddu ikki málinum, um vit skuldu fylgja lestinum hjá øðrum.